Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television”

(2007/C 51/02)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television KOM(2005) 646 slutlig – 2005/0260 (COD),

rådets beslut av den 7 februari 2006, att i enlighet med artikel 265, första stycket i EG-fördraget, rådfråga kommittén i denna fråga,

ordförandens beslut av den 16 februari 2006, att ge utskottet för kultur, utbildning och forskning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television,

Regionkommitténs yttrande om ”Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Framtiden för europeisk lagstiftning på det audiovisuella området” ([1]) (CdR 67/2004 fin) ([2]),

Regionkommitténs yttrande om ”Fjärde rapporten från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om tillämpningen av direktiv 89/552/EEG ’Television utan gränser’” ([3]) (CdR 90/2003 fin) ([4]),

Europaparlamentets resolution om ”Television utan gränser” (2003/2033(INI)),

den femte rapporten från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om tillämpningen av direktiv 89/552/EEG ”Television utan gränser” (KOM(2006) 459 slutlig),

sjunde meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i direktiv 89/552/EEG ”Television utan gränser”, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 97/36/EG, för åren 2003–2004 (KOM(2006) 459 slutlig),

meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om att se över interoperabiliteten för digitala interaktiva televisionstjänster i enlighet med meddelande KOM(2004) 541 av den 30 juli 2004 (KOM(2006) 37 slutlig),

meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: EU:s lagstiftning och marknader på området för elektronisk kommunikation 2005 (11:e rapporten) (KOM(2006) 68 slutlig),

det yttrande från utskottet för kultur, utbildning och forskning som antogs den 20 juni 2006 (CdR 106/2006 rév. 2) (föredragande: Karl-Heinz Lambertz, Ministerpresident i Belgiens tyskspråkiga gemenskap, BE–PSE),

och av följande skäl:

1) Efter det att direktivet om television utan gränser antogs år 1989 och ändringar infördes år 1997 har tekniken fortsatt att utvecklas. Det är i synnerhet på grund av digitaliseringen och konvergensen av olika tjänster som det är nödvändigt att ändra den gällande rättsliga ramen. I framtiden kommer det att bli möjligt att sprida digitaliserat kommunikationsinnehåll via olika distributionskanaler och därigenom erbjuda mottagarna ett omfattande informations- och underhållningsutbud, oberoende av vilken utrustning de använder.

([1]) KOM(2003) 784 slutlig.
([2]) EUT C 318, 22.12.2004, s. 30.
([3]) KOM(2002) 778 slutlig.
([4]) EUT C 256, 24.10.2003, s. 85.

2) Denna utveckling måste därför beaktas i den rättsliga ramen, inte minst för att undvika snedvridning av konkurrensen mellan klassiska TV-sändningar och andra medietjänster. Regionkommittén och Europaparlamentet har upprepade gånger förespråkat en anpassning av det gällande direktivet om television utan gränser till de strukturella förändringarna och den tekniska utvecklingen och efterlyst införandet av grundläggande regler som omfattar alla medietjänster.

3) Eftersom de audiovisuella medierna är av central betydelse för bevarandet av den kulturella mångfalden och för utvecklingen av ett pluralistiskt Europa måste den rättsliga ramen i unionen justeras på ett sådant sätt att en positiv vidareutveckling av dessa medier blir möjlig och främjas. Medierna har en särskild betydelse i värnandet om den regionala och lokala kulturella mångfalden och identiteten. Dessutom bidrar förekomsten av regionala och lokala medier till spridningen av innehåll med lokal och regional anknytning och de gynnar också ofta minoritetsspråken.

4) Det omfattande elektroniska utbud som användarna i dag konfronteras med, intensivt och på många sätt, har lett till en förändrad uppfattning om kommersiell kommunikation. Därför behöver de kvantitativa reklambegränsningarna i det ändrade direktivet anpassas, eftersom tidpunkten är lämplig och motiv finns. De fastställda kvalitativa begränsningarna måste emellertid säkerställa att de audiovisuella medietjänsternas redaktionella och programmässiga oberoende, som är så viktigt för den demokratiska opinionsbildningen på nationell och regional nivå, värnas. I samband med detta bör tillräcklig hänsyn tas till konsumentskyddet och skyddet av minderåriga.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 66:e plenarsession den 11–12 oktober 2006 (sammanträdet den 11 oktober).

1. **Regionkommitténs ståndpunkt**

Direktivets tillämpningsområde

1.1 Regionkommittén välkomnar utvidgningen av direktivets tillämpningsområde. Med tanke på den tilltagande konvergensen bör alla medietjänster uppfylla ett antal miniminormer beträffande skydd av minderåriga och den mänskliga värdigheten i samband med främjandet av europeiska och oberoende produktioner samt vid utövandet av rätten till korta nyhetsinslag från evenemang av allmänintresse.

1.2 Förslaget är alltså ett steg i rätt riktning, men inte tillräckligt ambitiöst. Framför allt på grund av den tekniska konvergensen, som i allt högre grad också medför en innehållsmässig konvergens, anser Regionkommittén att direktivet om television utan gränser i ännu högre grad skall utvecklas till ett plattformsneutralt direktiv som omfattar allt innehåll i form av rörliga bilder som sprids på elektronisk väg.

1.3 Kommittén menar att medietjänster som utöver ljud eller text också använder rörliga bilder skall uppfylla miniminormerna för skydd av minderåriga och den mänskliga värdigheten och inte enbart ekonomiskrättsliga bestämmelser, såsom direktivet om elektronisk handel.

Den graderade regleringen

1.4 ReK anser att den graderade regleringen av linjära och icke-linjära audiovisuella medietjänster är motiverad med tanke på användarens valfrihet och olika kontrollmöjligheter. Kommittén rekommenderar att alla medietjänster skall uppfylla vissa grundläggande normer.

Sändarlandsprincipen

1.5 ReK välkomnar att kommissionen håller fast vid principen om ursprungsland, men anser att effektivare handlingsmöjligheter bör finnas för den mottagande medlemsstaten i de fall då en leverantör av medietjänster uteslutande eller övervägande inriktar sig på en annan medlemsstats territorium utanför sändarlandet.

System för självreglering

1.6 Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag om att införa system för självreglering och dess uppmaning till medlemsstaterna att verka för att sådana bestämmelser införs.

1.7 Av befogenhetsmässiga orsaker bör man dock begränsa sig till dessa bestämmelser. Med hänsyn till den kulturella mångfalden och subsidiaritetsprincipen bör man inte fastställa några riktlinjer beträffande innehållet i medlemsstaternas och regionernas självregleringssystem.

Rätten till korta nyhetsinslag

1.8 Regionkommittén stöder ett införande av bestämmelser om rätten till korta nyhetsinslag i syfte att garantera ett gränsöverskridande informationsflöde och fri tillgång till information. Detta bidrar på ett avgörande sätt till att sprida olika åsikter och gränsöverskridande information om viktiga händelser i andra regioner. Dessutom sker på detta sätt en ytterligare anpassning av de televisionsrelaterade lagstiftningsområdena till Europarådets konvention på området.

1.9 Kommittén vill åter framföra sitt stöd för att rätten till korta nyhetsinslag säkerställs även för operatörer som sänder på minoritetsspråk.

Främjandet av europeiska och oberoende produktioner

1.10 Regionkommittén välkomnar uttryckligen bevarandet av ett kvotsystem i syfte att stödja den europeiska produktionen, eftersom man på detta sätt i hög grad bidrar till bevarandet och utvecklingen av de regionala identiteterna. En striktare och enhetligare användning av systemet krävs dock.

1.11 ReK anser det nödvändigt att medlemsstaterna, när detta är praktiskt möjligt, på lämpligt sätt ser till att också de leverantörer av icke-linjära medietjänster som tillhör deras jurisdiktion främjar produktionen av och tillgången till europeiska och oberoende produktioner.

Reklambestämmelser

1.12 Regionkommittén anser att de lättnader beträffande produktplacering som för första gången införs genom förslaget till direktiv är alltför drastiska. Detta äventyrar märkbart det redaktionella oberoendet, även om man i artikel 3h.1 a i förslaget till direktiv försöker förhindra detta.

1.13 Kommittén anser att bestämmelserna i artikel 11 om ett obligatoriskt intervall mellan reklaminslag och artikel 18 om en begränsning av reklamens andel per timme inte längre är ändamålsenliga. Regionkommittén förslår därför att det skall införas större lättnader beträffande de kvantitativa reklambestämmelserna för leverantörer av linjära tjänster.

1.14 Om bestämmelserna slopas bör man dock med hänsyn till konsumentskyddet och skyddet av minderåriga införa ett förbud mot att avbryta barn- och nyhetsprogram med reklaminslag.

1.15 ReK rekommenderar att den bestämmelse enligt vilken enstaka inslag endast skall förekomma undantagsvis bör ändras så att undantag kan tillåtas om det finns sakliga skäl för det.

De nationella tillsynsmyndigheternas oberoende

1.16 Kommittén stöder planerna på att göra de nationella tillsynsmyndigheterna oberoende, men menar att det principiellt även framdeles bör vara medlemsstaterna och i förekommande fall regionerna med lagstiftningsbefogenheter själva som ansvarar för hur kontrollen av medierna skall utformas, framför allt när de har möjlighet att organisera offentlig radio- och TV-verksamhet så att mångfalden inom den säkerställs.

2. **Regionkommitténs rekommendationer**

Rekommendation 1

Punkt 2, ny lydelse av artikel 1 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Artikel 1 skall ersättas med följande:	2. Artikel 1 skall ersättas med följande:
"Artikel 1	*"Artikel 1*
I detta direktiv avses med	I detta direktiv avses med
a) *audiovisuella medietjänster:* en tjänst enligt definitionen i artiklarna 49 och 50 i fördraget, vars huvudsakliga syfte är att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla rörliga bilder, med eller utan ljud, till allmänheten via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG,	a) *audiovisuella medietjänster*: en tjänst enligt definitionen i artiklarna 49 och 50 i fördraget, vars ~~huvudsakliga~~ syfte är att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte bl. a. tillhandahålla rörliga bilder, med eller utan ljud, till allmänheten via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG, inklusive tillhörande text-TV-material. Spelverksamhet som innebär att insatser med penningvärde görs i hasardspel, inbegripet lotterier och vadslagningar, omfattas inte.

Motivering

Framför allt på grund av den tekniska konvergensen, som i allt högre grad också medför en innehållsmässig konvergens, är det inte ändamålsenligt att endast låta direktivet omfatta audiovisuella medietjänster vars huvudsakliga syfte är att tillhandahålla rörliga bilder med eller utan ljud. I den fria konkurrensens intresse är det snarare skäl att tillämpa miniminormerna i artikel 3 d–h på alla medietjänster som använder sig av rörliga bilder. För detta talar framför allt det faktum att gränserna blir allt mer flytande mellan medietjänster vars huvudsyfte är att erbjuda rörliga bilder med eller utan ljud och medietjänster som endast har som bisyfte att erbjuda rörliga bilder med eller utan ljud (t.ex. elektroniska tidningar eller radio via Internet). Det går inte heller att motivera varför medietjänster som vid sidan av rörliga bilder i lika stor utsträckning eller huvudsakligen erbjuder ljud eller text inte behöver uppfylla miniminormerna för skydd av minderåriga och den mänskliga värdigheten utan enbart ekonomiskrättsliga bestämmelser, såsom direktivet om elektronisk handel.

Direktivet bör omfatta även text-TV-material som åtföljer audiovisuella medietjänster. Text-TV omfattas redan av det gällande direktivet. Därför bör åtföljande text-TV-material nämnas uttryckligen i art. 1 a.

Med hänsyn till allmän säkerhet och ordning, förebyggande av brott samt konsumentskydd bör hasardspel inte betraktas som normal ekonomisk verksamhet. I överensstämmelse med bestämmelserna i direktivet om e-handel är det därför nödvändigt att även i direktivet om audiovisuella medietjänster tydligt fastslå att bestämmelserna som syftar till att underlätta gränsöverskridande verksamhet inte omfattar någon form av hasardspel. I direktivet om audiovisuella medietjänster omnämns inte hasardspel uttryckligen, men på grund av den planerade utvidgningen av räckvidden till icke-linjära audiovisuella medietjänster kan man inte utesluta att tjänster som innebär hasardspel skulle komma att omfattas. Därför bör art. 1 a kompletteras med den ordalydelse som förekommer i art. 1.5 i direktivet om e-handel, en artikel som innehåller undantag från direktivet.

Rekommendation 2

Punkt 2, ny lydelse av artikel 1 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 1 c	Artikel 1 c
”c) *televisionssändning:* en linjär audiovisuell medietjänst där en leverantör av medietjänster bestämmer vid vilken tidpunkt ett visst program skall sändas och fastställer programtablån,	~~”c) *televisionssändning: en linjär audiovisuell medietjänst där en leverantör av medietjänster bestämmer vid vilken tidpunkt ett visst program skall sändas och fastställer programtablån,~~ *linjär medietjänst (dvs. televisionssändning):* en audiovisuell medietjänst som utgörs av okodad eller kodad överföring av TV-program avsedd för ett obestämt antal potentiella TV-tittare till vilka samma bilder överförs samtidigt, oavsett teknik.

Motivering:

En mer precis definition av begreppet ”linjär tjänst” kan göras genom användning av EU-domstolens definition av begreppet ”televisionssändning” i Mediakabelmålet. För att på ett bättre sätt kunna avgränsa begreppen linjär respektive icke-linjär tjänst bör också hänvisas till de exempel som kommissionen själv tar upp i sin motivering till direktivförslaget (se punkt 5 i motiveringen i dokument KOM 2005/646) och i skälen i det icke-officiella dokumentet från februari 2006.

Rekommendation 3

Punkt 2, ny lydelse av artikel 1 h

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 1 h	Artikel 1 h
”h) *smygreklam*: presentation i ord eller bild av varor, tjänster, namn, varumärke eller verksamheter för en varu- eller tjänsteproducent i program, då denna presentation av programföretaget är avsedd att tjäna som reklam och då allmänheten kan vilseledas i fråga om presentationens art. Denna typ av presentation betraktas särskilt som avsiktlig om den görs mot betalning eller liknande ersättning,”	”h) *smygreklam*: presentation i ord eller bild av varor, tjänster, namn, varumärke eller verksamheter för en varu- eller tjänsteproducent i program, då denna presentation av ~~programföretaget~~ leverantören av en audiovisuell medietjänst är avsedd att tjäna som reklam och då allmänheten kan vilseledas i fråga om presentationens art. Denna typ av presentation betraktas särskilt som avsiktlig om den görs mot betalning eller liknande ersättning, eller om en vara, en tjänst, ett namn, ett varumärke eller en verksamhet framhävs på ett otillåtet sätt. Med otillåtet avses i detta sammanhang att framställningen inte är motiverad av redaktionella krav på programmet, särskilt med avseende på framställningen av levnadsvillkoren.”

Motivering:

I och med att direktivets räckvidd utvidgas bör förbudet mot smygreklam på motsvarande sätt omfatta alla leverantörer av audiovisuella medietjänster, inte enbart programföretag. Därför bör ordet ”programföretaget” ersättas med ”leverantören av en audiovisuell medietjänst” i art. 1h.

Definitionen av förbjuden smygreklam i artikel 1 h bör preciseras med utgångspunkt i punkt 33 i kommissionens tolkningsmeddelande om TV-reklam (i fråga om otillbörligt framhävande). De villkor enligt vilka företag ges möjlighet att ställa produkter till förfogande för audiovisuella produktioner bör därefter mer noggrant beskrivas genom en utvidgning av artikel 3 h 1.

Rekommendation 4

Punkt 4, komplettering med ny punkt c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	c) Följande punkt 4 skall läggas till i artikel 2a: ”När det gäller icke-linjära tjänster har medlemsstaterna möjlighet att vidta åtgärder i enlighet med artikel 3.3–3.5 och artikel 12.3 i direktiv 2000/31/EG (direktivet om e- handel).”

Motivering

Regionkommittén erkänner principen om ursprungsland som grundprincip för direktivet. Medlemsstaterna bör emellertid även i fortsättningen ha möjlighet att förbjuda högerextremistiskt innehåll. Medlemsstaterna kan ingripa mot sådant innehåll i linjära tjänster på grundval av artikel 2a.2a, men i fråga om icke-linjära tjänster skulle det uppstå ett kryphål i lagstiftningen när möjligheterna att ingripa på grundval av direktivet om e-handel ersätts av direktivet om audiovisuella medietjänster. Därför bör medlemsstaterna i fråga om icke-linjära tjänster ges möjlighet att tillämpa bestämmelserna om begränsning i direktivet om e-handel. Dessutom bör det finnas en uttrycklig hänvisning i en ny artikel 2a.4 till medlemsstaternas rätt att i fråga om icke-linjära tjänster vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 3.3–3.5 och 12.3 i direktivet om e-handel.

Rekommendation 5

Punkt 5, ny lydelse av artikel 3.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 3.3 Medlemsstaterna skall främja system för samreglering inom de områden som samordnas genom detta direktiv. Dessa system skall utformas så att blir allmänt accepterade av de viktigaste aktörerna och säkrar en effektiv tillämpning.	Artikel 3.3 Medlemsstaterna skall främja system för själv- och samreglering ~~inom de områden som samordnas genom detta direktiv~~ som syftar till att bestämmelserna i detta direktiv införlivas och genomförs. Dessa system skall utformas så att de blir allmänt accepterade av ~~de viktigaste~~ aktörerna i den berörda medlemsstaten och säkrar en effektiv tillämpning.

Motivering

Ett genomförande av direktivet genom system för själv- och samreglering bör även fortsättningsvis vara möjligt. I den föreskrivande delen av direktivet, alternativt i skälen, bör därför klargöras att även självreglering omfattas, om den kopplas till ett statligt slutansvar och motsvarande statliga möjligheter att vidta åtgärder. För övrigt bör det klargöras att uttrycket ”allmänt accepterade” gäller för den berörda medlemsstaten, inte för hela gemenskapen.

Rekommendation 6

Punkt 6, ändring av artikel 3b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
”Artikel 3b	*”Artikel 3b*
1. När det gäller korta nyhetsinslag skall medlemsstaterna se till att programföretag som är etablerade i andra medlemsstater inte förvägras tillgång, på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, till händelser av stort allmänintresse som sänds av ett programföretag som tillhör deras jurisdiktion.	1. När det gäller korta nyhetsinslag skall medlemsstaterna se till att programföretag som är etablerade i andra medlemsstater eller vilkas program sänds på ett minoritetsspråk inte förvägras tillgång, på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor, till händelser av stort allmänintresse som sänds av ett programföretag som tillhör deras jurisdiktion.
2. Programföretag har rätt att fritt välja korta nyhetsinslag från det sändande programföretagets signal, minimikravet är dock att källan anges.”	2. Programföretag har rätt att antingen fritt välja korta nyhetsinslag från det sändande programföretagets signal, – minimikravet är dock att källan anges, – eller i enlighet med medlemsstaternas lagstiftning om syftena med sändningen själva få tillgång till händelsen.”

Motivering

För den regionala och kulturella mångfalden är det av avgörande betydelse att även inhemska programföretag som använder ett minoritetsspråk får tillgång till händelser av stort allmänintresse. De kan i detta avseende anses befinna sig i samma läge som programföretag som är etablerade i andra medlemsstater.

Det tycks, med tanke på vikten av åsiktsmångfald, otillfredsställande att direktivet i sin nuvarande lydelse enbart gäller rätten att välja inslag från det sändande programföretagets signal. Direktivet borde ge medlemsstaterna rätt att besluta om rätten till korta nyhetsinslag skall säkerställas genom rätt till fysiskt tillträde eller rätt att använda signalen. Artikel 3b.2 bör därför komplettera medlemsstaternas rättigheter med rätten till fysiskt tillträde.

Rekommendation 7

Punkt 6, ändring av artikel 3e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 3e Medlemsstaterna skall med lämpliga metoder se till att audiovisuella medietjänster och audiovisuell marknadskommunikation som tillhandahålls av leverantörer inom deras jurisdiktion inte på något sätt uppmanar till hets mot personer på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning	*Artikel 3e* Medlemsstaterna skall med lämpliga metoder se till att audiovisuella medietjänster och audiovisuell marknadskommunikation som tillhandahålls av leverantörer inom deras jurisdiktion inte på något sätt uppmanar till hets mot personer på grund av kön, ras, ~~eller~~ etniskt ursprung, religion eller ~~tro~~ övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, och inte på annat vis kränker.

Motivering

I syfte att uppnå en enhetlig skyddsnivå eftersträvas en harmonisering med de primärrättsliga föreskrifterna i artikel 13 i EG-fördraget. Dessutom är det som i första hand bör skyddas människovärdet, vilket också framgår av artikel 1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta bör framgå.

Rekommendation 8

Punkt 6, ändring av artikel 3h

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
"Artikel 3h 1. Audiovisuella medietjänster som sponsras eller innehåller produktplacering skall uppfylla följande krav: (…) c) Tittarna måste tydligt informeras om att det existerar ett sponsorsavtal eller att produktplacering pågår. Sponsrade program skall tydligt kunna identifieras som sådana genom att sponsorns namn, logotyp eller eventuell annan symbol (som en hänvisning till sponsorns produkt(er) eller tjänst(er) eller något annat kännetecken) visas på lämpligt sätt i början av programmet, under programmet och/eller i slutet av programmet. Program som innehåller produktplacering måste identifieras på lämpligt sätt i början av programmen för att undvika all osäkerhet hos tittaren. (…) 4. Nyhets- och samhällsprogram får inte sponsras och skall inte innehålla någon produktplacering. Audiovisuella medietjänster för barn och dokumentärer får inte innehålla någon produktplacering."	*"Artikel 3h* 1. Audiovisuella medietjänster som sponsras eller innehåller produktplacering skall uppfylla följande krav: (…) c) Tittarna måste tydligt informeras om att det existerar ett sponsorsavtal eller att produktplacering pågår. Sponsrade program skall tydligt kunna identifieras som sådana genom att sponsorns namn, logotyp eller eventuell annan symbol (som en hänvisning till sponsorns produkt(er) eller tjänst(er) eller något annat kännetecken) visas på lämpligt sätt i början av programmet, under programmet och/eller i slutet av programmet. Program som innehåller produktplacering måste identifieras ~~på lämpligt sätt~~ tydligt såväl i början som i slutet av programmen för att undvika all osäkerhet hos tittaren. (…) 4. Nyhets- och samhällsprogram får inte sponsras ~~och skall inte innehålla någon produktplacering. Audiovisuella medietjänster för barn och dokumentärer får inte innehålla någon produktplacering.~~ Produktplacering får endast förekomma i biograffilmer och TV-filmer samt i TV-serier av underhållningskaraktär som inte är avsedda för barn."

Motivering

I motsats till den hittills gällande lagstiftningen ger direktivförslaget möjlighet till produktplacering i audiovisuella kommersiella kommunikationsformer. Denna uppluckring av det ursprungligen strikta påbudet att tydligt avgränsa reklam och program går alltför långt. Det tas inte tillräckligt hänsyn till riskerna för programmens självständighet och det redaktionella oberoendet. Visserligen utesluts produktplacering i samband med vissa sändningar, men detta gäller endast nyhets- och samhällsprogram samt barn- och dokumentärfilmer. Således är produktplacering tillåten i program som handlar om konsumentskydd eller ger information om resor och produkter. Detta innebär risker som inte kan undvikas genom bestämmelserna i artikel 3h.1 a i förslaget till direktiv. I den praxis som hittills tillämpats har det visat sig att de som placerar produkter i en sändning också påverkar sändningens utformning. Å andra sidan kan man inte heller bortse från att den traditionella reklamen har nått sina gränser och att produktplacering redan länge har förekommit i stor omfattning i vissa programformat, t.ex. spelfilmer. Därför rekommenderas en begränsad form av produktplacering i biograffilmer och TV-filmer. Dessa innehåller redan, om de till exempel är producerade i USA, ofta produktplacering.

Bestämmelserna om produktplacering kan mildras, men i gengäld bör bestämmelserna i artikel 3.1 c i kommissionsförslaget om identifiering av sändningar med produktplacering skärpas så att det fortlöpande anges att produktplacering sker för att tittare som endast ser en del av sändningen får förhållandet klart för sig. Under dessa villkor är det sedan möjligt att tillåta produktplacering även för underhållningsserier, om dessa inte riktar sig mot barn.

Rekommendation 9

Punkt 10, ny lydelse i artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
10. Artikel 11 skall ersättas med följande:	10. Artikel 11 skall ersättas med följande:
”Artikel 11	*”Artikel 11*
2. Sändning av filmer producerade för TV (med undantag för TV-serier, program med lätt underhållning och dokumentärer), biograffilmer, barnprogram och nyhetsprogram får avbrytas av reklam och/eller teleshopping en gång varje 35-minutersperiod.	2. Sändning av filmer producerade för TV (med undantag för TV-serier, program med lätt underhållning och dokumentärer), och biograffilmer, ~~barnprogram och nyhetsprogram~~får avbrytas av reklam och/eller teleshopping en gång varje ~~35~~30-minutersperiod.
Ingen reklam eller teleshopping får infogas i sändningar från religiösa ceremonier.”	Ingen reklam eller teleshopping får infogas i sändningar från religiösa ceremonier, i barnprogram eller i nyhetssändningar.”

Motivering

Med den föreslagna uppmjukningen av begränsningarna får medieleverantörerna större frihet i utformningen av programmen. Emellertid behöver kommissionens förslag kompletteras så att även barnprogram och nyhetssändningar omfattas av förbudet mot reklamavbrott. När det gäller barnprogram är förbudet motiverat med tanke på skyddet av minderåriga, eftersom barn inte i tillräcklig utsträckning kan skilja mellan reklam och program eller bedöma reklambudskapen på ett korrekt sätt. För nyhetssändningar motiveras förbudet genom deras särskilda funktion för en oberoende opinionsbildning.

Rekommendation 10

Punkt 20, infogande av artikel 23b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
20. Följande artikel skall införas som artikel 23b:	20. Följande artikel skall införas som artikel 23b:
"Artikel 23b	*"Artikel 23b*
1. Medlemsstaterna skall garantera de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende och se till att de utövar sina befogenheter på ett opartiskt och öppet sätt.	1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om public service-företag som levererar medietjänster skall medlemsstaterna garantera de nationella och, i förekommande fall, regionala tillsynsmyndigheternas oberoende och se till att de utövar sina befogenheter på ett opartiskt och öppet sätt.
2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall förse varandra och kommissionen med den information som är nödvändig för tillämpningen av bestämmelserna i det här direktivet."	2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall förse varandra och kommissionen med den information som är nödvändig för tillämpningen av bestämmelserna i det här direktivet."

Motivering

De nationella tillsynsmyndigheternas oberoende är av grundläggande betydelse och bör välkomnas. Det bör emellertid även framdeles vara medlemsstaterna och i förekommande fall regionerna med lagstiftningsbefogenheter själva som ansvarar för hur kontrollen av medierna skall utformas. Dessutom får artikel 23 b inte innebära en negativ inverkan på public service-företagens ställning, eller en obligatorisk extern kontroll av samtliga programföretag. Detta gäller framför allt olika medlemsstater och regioner där författningen ger möjlighet att organisera offentlig radio- och TV-verksamhet så att mångfalden inom den säkerställs, med intern kontroll och därför begränsad statlig tillsyn.

Garantierna för opartiskhet och öppenhet bör utökas till de regionala tillsynsmyndigheter som ibland finns i regioner med lagstiftningsbefogenhet på t.ex. mediaområdet eller i federala stater och stater med autonoma regioner. Detta innebär ingen förändring av de nationella myndigheternas befogenheter utan den syftar endast till att utöka garantierna för opartiskhet och öppenhet till lokal nivå, vilket är i linje med subsidiaritetsprincipen i Maastrichtfördraget.

Bryssel den 11 oktober 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE